

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

3/4 " " " " . . . 10 " "

1/2 " " " " . . . 5 " "

Posaščene številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipol po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne zvez“. Na naročila brez doposlane naročilne se ne oziramo.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v l. nadstr. na desno.

Upravištvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v l. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Naša sedanost in naša bodočnost v Egiptu.

(Piše A. Gabršček).

(Dalje.)

III.

Zaš' bi veliko predaleč, ako bi opisoval vse svoje informacijske korake, pogovore in dogovore z vsemi možnimi krogi v Aleksandriji, Kajiri in celo v Loxoru. Zavezan sem tudi do prav velike obzirnosti, da ne spravljam v javnost mnogoterih imen in podrobnosti, ki so mi prišle pred oči. — Zato na tem mestu poročam o teh rečeh le v glavnih potezih, — toda v polnem obsegu o doseženih rezultatih.

Ob prihodu v Aleksandrijo sem takoj posestil voditelje Slovencev in Hrvatov, katerim sem na kratko poročal o svoji nalogi v Egiptu. Bili so presenečeni, vzradoščeni, navdušeni. Dali so mi premmogo migljajev, od katere strani naj previdno potipam tega in onega. Ogledal sem si Azil Franca Jožefa, pončil se o njega namenih in pomenu za našo naselbino in si zagotovil, sodelovanje v naši nameravani organizaciji. — Tudi pri avstrijskem konzulu Györgyey-u sem se oglašil že ob prihodu, dasi še ni imel navodil od glavnega konzulata v Kajiri. Zato pa je bil ta ošabni Madjar prvič jako nepristopen. Iz njegovih besed je donelo, kakor da hočemo z novo organizacijo očitati konzulatu nedelavnost in nebržnost. Hvalisal je delovanje konzulata in avstrijske Beneficenze itd. — Ali videl sem, da je ta človek naša velika nesreča na tako važnem mestu. Madjar od peta do temena je kazal sreč najprej svojim »Landsleuten« (in Slovenci so mi pravili, kako bogato je podpiral vsakega madjarskega potepuha, ki se je slučajno zgubil v Egipt), ni pa poznal niti po imenu prav veljavnih in imovitih Slovencev. Ako je konzul v takem mestu, kakor Aleksandrija, količkaj na mestu, tedaj mora osebno poznati vsaj glavne člane naše kolonije, ki vendar ni štela nad 5000 glas! — O avstrijskem konzulatu so mi bridko tožili tudi Nemci in Lahi, da ne razume svoje naloge; zato pa se Avstrijci, ako potrebujejo kakega posredovanja z egiptskimi oblastnjami, zatekajo k nemškemu ali italijanskemu konzulatu. Enako je moral storiti tedaj v Egiptu potujoč urednik dunajskega »Kikeriki«, ki je silno zabavljal na avstrijski konzulat. — Skratka: videl sem, da je tu potrebna korenita prememba v sistemu in osebah. V svojih poročilih na merodajna mesta v domovini nisem zamolčal teh svojih opazovanj.

V Kajiri sem pa v malo dneh dosegel popoln uspeh. Na generalnem konzulatu sem imel dve konferenci; moj načrt je bil sprejet v polnem obsegu in izdana so bila navodila konzulatom v vsem Egiptu, kako stališče jim je zavzeti, ako se oglašim pri njih. — Še prav posebno navdušen za moje načrte je bil konzul (v K. ima Avstrija generalni konzulat in konzulat za Kajiro posebe). On je apeloval name, naj ne podcenjujem Kajire, češ, ta ni manjše važnosti, nego Aleksandrija in da treba vsaj istočasno v obeh mestih poklicati v življenje tako lepo zasnovano organizacijo. Zagotovil mi je polno sodelovanje konzulata. Dejal je, da naše podporno društvo z vsemi njega postranskimi

cilji bo smatral za — izpopolnitev konzulata. Namignil je, da bi utegnili dobiti uradniki našega društva naslov in značaj konzularnih uradnikov, to pa zaradi njihove osebne varnosti, da se toliko bolj navdušeno posvetijo svoji nalogi. — Dal mi je mnogo prav dragocenih pojasnil o razmerah v Kajiri, kam naj še grem, kako naj razlagam cilje svoje misije v Egiptu itd. Bil sem še na petih drugih krajih in dobro opravil. Posebno dobro s šefom policije.

Umeje se, da sta me jako zanimali dve avstrijski ustanovi v Kajiri, to sta: I. »Società di Beneficenza Austro-Ungarica in Cairo« in »Ospedale Austro-Ungarico Rodolfo di Cairo«. (Uradni jezik avstrijskih oblastnih in korporacij je — italijanski!!)

»Beneficenza« je bila ustanovljena 28. febr. 1892. Podpira a.-o. državljane v slučajih nesreče (da cause fortuite), ne pa v slučajih nerednega življenja (vita disordinata ed oziosa). V prvi vrsti podpira člane, pa tudi druge v redne osebe, najzadnje one, ki bi lahko bili člani, pa so to opustili. (!) — Društvo ima svojega zdravnika in lekarno, poskrbi tudi vse potrebno za bolnike (a ricoverare gli ammalati). Je pod patronatom c. in kr. konzulata.

Bolnišnica »Rodolfo« je bila ustanovljena ob dohodu cesarjeviča R. v Kairo l. 1881., otvorena pa je bila ob cesarjevem jubileju 2. dec. 1888. — Glavni dar za ustanovitev je dala hiša Jacob Cattui bey; veliko je zložila a.-o. kolonija in nekaj je došlo iz Avstrije. — Sprejemajo se bolniki brez razlike veroizpovedanja, »zagotavlja jim polno prostost vesti in bogočastja«. — Bolnišnico vodi Beneficenza. — Bolniki plačujejo: I. r. P. T. 40. — II. r. P. T. 25. — III. r. P. T. 10. (P. T. Piaster Tarif — 24 v). Bolniki morajo plačati vsaj za 15 dni naprej. Beneficenza pa ne plača za bolnike, katere ona pošlje tje. —

Beneficenza ima krasne dohodke, ker je veliko bogatašev, ki ob raznih prilikah (jubileji, obletnice cesarjevega rojstva, vladanja itd.) dajejo kneževske darove. — Z našo organizacijo bi bila Beneficenza jako razbremenjena, zato pa bi velik del njenih dohodkov prešlo v naše društvo. (O tem pozneje še nekaj.)

Ko sem si zagotovil v Kajiri odobrenje in sodelovanje vseh merodajnih činiteljev (tudi nemških in angleških), sem se vrnil v Aleksandrijo, kjer me je čakala glavna naloga, kajti — tukaj bi brezdvomno pričeli, tu bi bila naša centrala.

Z zastopniki slovenske naselbine sem imel več sej; dognali smo temeljna določila za pravila — podpornega društva. — Za podlago so mi služila pravila treh italijanskih društev (italij. državljanov, v katerih pa so tudi avstrijski Italijani). To so: I. »Società di mutuo soccorso fra gli operai italiani in Alessandria d' Egitto«, (ustanovljeno že l. 1862.), — 2. »Associazione italiana di mutuo soccorso«, (l. 1905.), — in 3. Società italiana del Risorgimento in Alessandria d' Egitto (l. 1905.)

Vsa ta društva so mi dala povsem jasen upogled v organizacijo, kakoršna mora biti in tudi: kakoršna ne bi smela biti za — avstrijske državljane. Bil sem v vseh društvenih prostorih (pa še v treh drugih) in videl, kako vroča italijanska kaša se tu kuha. Vse stene so bile oblo-

žene s slikami in reki, spominjajoči Italijo, njeno prošlost in bodočnost, njeno vojsko, mornarico, Garibaldija, Mazzinija, Cavourja itd. — In v teh društvih so doma tudi Italijani iz Avstrije, ne da je avstrijski konzulat le enkrat pomislil na to, da — tako ne sme zanemarjati nobena država svojih državljanov!! In otroci hodijo tudi v šole s takim duhom prepajene!

Kar sem videl v teh društvih dobrega, sem vse sprejel v pravila našega podpornega društva, oziroma v tili načrt bodočega dela v okvirju naše organizacije, (kateri bi bili pritegnjeni tudi avstrijski Lahi, sploh vsi avstro-ogerski državljani, med katerimi pa naj bi naši rojaki ohranili prvenstvo — v e č i n e!).

Naši rojaki so dobro razumeli veličansko važnost, ki bi jo imela za nje in za vse Slovence nova organizacija v Egiptu. Sklenili so, da se je oklenejo z vso silo, tako, da bi si znali ohraniti ugled in veljavo — večine. V pravilih bi jim bila odprta vrata do take veljave.

Oglasil sem se tudi pri duhovniku za slov. naselbino P. Snoju. Odobral je vse načrte, ali videlo se je, da me je gledal le skozi klerikalna očala iz domovine.

Zvezo z zavodom Asilo Francesco Giuseppe smo sprejeli kar v pravila. — Ta azil je bil ustanovljen ob jubileju leta 1898. Namen mu je: . . . »di ricoverare le domestiche di nazionalità (?) austriaca ed ungherese in ricerca di servizio al loro arrivo in Alessandria o già qui dimoranti e trovantisi temporariamente senza impiego, e collocarle in servizio, e di assisterele in caso di malattia«. — Ta zavod je imel takrat že lepo hišo in je bil v pogajanjih še za jedno. Našemu društvu bi bil v polni meri na razpolago: najbrže bi dobili tudi društvene prostore brezplačno. Podrobnejša določila so bila prepuščena poznejšim dogovorom. Tudi konzul je bil popolnoma našega mnenja. (Pride še.)

Varujmo svoje starine!

Vsak, četudi ne ravno visoko izobražen človek, ima do stvari, ki so jih rabili njegovi predniki, njegovi stariši, neko posebno spoštovanje. Dosti takih slučajev nam je znanih iz zgodovine, dosti jih vidimo še danes. Kako tuptam še varujejo kako staro orožje, katero je rabil še pokojni ded ali praded! Tudi pri nas na Slovenskem imamo take slučaje in ravno na Goriškem se še naleti tuptam kmetiča, ki hrani še kako staro majoliko, katero je kupil še njegov praded. Ta lepa navada pa je žalibog večinoma izginila. Kriva je temu dosti industrija, ki izdeluje dandanes vse polno pisanih in lepo slikanih posod v živih, kričečih barvah, katere ljudstvu bolj ugajajo kot starejše mirne in zato tudi kupuje to novo robo, staro pa zametuje.

Enak slučaj je tudi z narodno pesmijo. Koliko lepih starih pesmi je izginilo že iz ljudstva, ker so stare in prišle so na njih mesto tuje, kosmate popevke, ki žalijo čustvo in uho. Dosti, dosti starih pesmi, tudi cerkvenih, je tako lepih, da se človeku milo stori pri srca, če jih sliši. N. pr. »Bom šel na planine« ali »Snoč po noči je slanica padla« ali pa ona stara božična »Oj kje ste bli, pastirci vi«, katero je pela po cerkvi cela občina. Takih narodnih Božičev človek ne pozabi nikoli.

Kakor sem že gori omenil so pa med narodom tudi druge stare stvari, ki so tudi potrebne ohranitve. Naj tu naštejemo nekatere take podrobnosti. Važno je vse staro posodje. Zelo imenitne so stare majolike, stari krožniki, skledice in druga taka oprava. Tuptam se dobi na ognjišču še jako lep zaglavnik (tudi kozel, lisica imenovan), ki ga je izdelala roka starega vaškega umetnika. Razum tega imajo po nekaterih hišah stare slike iz davne preteklosti, ki jih nikdo več ne ceni. Stare omare in skrinje z rožami se še dobijo, le žalibog naši mlajši vse rajši imajo moderno izdelano pohištvo iz mesta, kot pa svoje domače

Velike važnosti so stare nošnje, stare obleke. Tu je treba shraniti vsako stvar, ki se le dobi. Stare avbe in peče so že redke, ker so jih naši ljudje največ prodali tujcem, tako da pri nas kmalu ne bomo več vedeli, kako so se oblačili naši stari. Poštenih irhastih hlač, črevljev z golencami in starega telovnika s srebrnimi gumbi človek skoro več ne vidi pri nas na Goriškem. Vse je moderno, vse po mestno. Poleg tega so naši predniki nosili na oblekah dokaj vezenja v barvah in zlatu, kot je to še pri drugih Slovanih. Zato so velike vrednosti stari kožuh z rožami, stare »štikane« rute in podobne stvari.

Naši stari so bili tobakarji in kot taki so rabili razno kadilno orožje. N. pr. čedro, kresilo, robo, mehur za tobak itd. — Vse to je zelo redko. Malo mlajših še kaj ve o kresanju in zato je potrebno, da se take stvari ohranijo, da jih tudi mladina vidi in se pri tem uči spoznavati in spoštovati svoje očete.

Naš narod je od nekdaj ljubil godbo in petje. Naši pradedi in dedje so gotovo imeli kakšne posebne instrumente, kateri so se pa dandanes večinoma poizgubili. Če se še kje dobijo kake stare piščali, citre ali kakov oprekelj je to za nas toliko bolj zanimivo. V goriški okolici ali na Tolminskem je gotovo še tuptam kaj dobiti, kar je v tem oziru važnega in zanimivega.

Včasih se dobi po kmetih tudi kako redko orožje, ki ga pozna samo en kraj. Take stvari so ravno tako znamenite kot kaj drugega in tudi lovska orožja in stare puške niso brez pomena.

Razum teh malih predmetov so pa važne tudi cele stavbe, hiše, kozolci, veliki uhodi (portoni) itd. Take stvari je seveda težje spraviti v kakov muzej, zato pa se jih fotografira ali nariše, tako da si to potem lahko vsak ogleda. Tuptam po deželi so tudi stare znamenite kapelice, znamenja ali pili, ki imajo včasih dokaj vrednosti. — Take stvari je treba obvarovati pred razpadom, ne pa jih kvariti s predelavanjem in prezidavanjem.

To bi bile približno stvari, ki se nahajajo med našim ljudstvom. Morda bi vprašal kedo, zakaj to pač naštevam? zato, da se ljudi opozori na važnost takih stvari, zato da ne bodo teh naših slovenskih predmetov prodajali ali darovali našim narodnim nasprotnikom. Vse te stvari so važne. Morda nimajo nikake praktične vrednosti več, a naši potomci morajo vendar dobiti za nami dokaz našega dela, naše kulture. In mi hočemo videti, kako so živeli naši očete, kako so se oblačili in kako stanovali. Slabi sinovi, bi bili, če bi nas to ne zanimalo.

Zato opozarjam še enkrat naše izobražence po deželi, naj si vzamejo k srcu teh par navodil, naj pazijo na take stvari, ki sem jih imenil in naj tudi ljudstvo opozo-

rijo nato. Se ta mesec se ustanovi v Gorici »Muzejsko društvo«, ki bo skrbelo za vsa potrebna navodila. Predpriprave so že vse končane, pripravljali odbor že deluje in po ustanovitvi društva se raztegne delovanje tudi po deželi. Opozorjamo že sedaj, da se bodo v vsakem večjem kraju vršila tudi tozadevna predavanja, kjer se bo ljudstvu še bolj razjasnilo, zakaj jih ne smemo uničevati, prodajati tujcem ali pa kvariti.

Vsi ste vabljeni na delo, ki se zanima za te stvari; vsak je dobrodošel, bodisi darovalec, bodisi delavec. Nikdo se od sedaj ne sme več izgovarjati, češ sem dal tujcem, ker nisem vedel za slovensko društvo. To ne velja več. Slovenski muzej se ustanovlja, vse kar je primernega tedaj hranite za naš pravi narodni muzej, ki naj bo kazal svetu kulturo in omiko goriških Slovencev. d. b.

Izborne so

Pokate, to so priznava a to tedaj ako so pravilno pripravljen. Narabi si vsaka kuharica in gospodinja kuharsko knjigo, ki jo odobi zastoj pri Prvi Kranjski tovarni tisteni v Il. Bistrici.

Deset zapovedi o ljudskem štetju za obmejne Slovence.

1. Priglasite se edino le k svojemu materinemu jeziku slovenskemu!
 2. Ne prijavite nemščine ali laščine za svoj občevalni jezik!
 3. Skrbi, da se vsa tvoja rodovina priglasite k slovenskemu jeziku!
 4. Spoštuj jezik svojega slovenskega očeta in svoje slovenske matere, da ne postaneš izdajalec svoje krvi in svojega naroda!
 5. Ne ponemči in ne poitalijanči se!
 6. Ne odtuji se svojemu slovenskemu narodu!
 7. Ne pusti, da ukradejo tvoje otroke tebi in tvojemu narodu!
 8. Ne pričaj po krivem, da je tvoj občevalni jezik nemški ali laški!
 9. Ne daj se pregovoriti sladkim obljubam in ne prikričaj svoje slovenske narodnosti!
 10. Tudi se ne daj zastrašiti, če na tebe vplivajo in ti grozijo, in ne daj se podkupiti z denarjem!
- Imejte to vedno v mislih in na jeziku, posebno pa letos, ko bodo šteli prebivalstvo vaših krajev! Slovenci, pokazite tedaj za vselej, da se ne daste izpodrinuti z zemlje vaših očetov in da prebiva tod od nekdanj slovenski rod, ki zahteva zase enakih pravic!

DOPISI.

Iz komenskega okraja.

Iz Kostanjevice. — (Odgovor na vprašanje). — Veselica društva »Zora« se je imenitno obnesla, zato ker ni bilo ne pretepev, ne joka ne žalosti potem, in to ravno jezi dopisnika v klerikalnem listu. Pfu, podlež!

Sedaj pa, kako so se obnesle vsakokrat Vaše veselice! I. Kako je bilo takrat pri Boštjanovih z ubogim bičarjem lahom (Diobonino)? Pristni klerikalci, kolovodje, so ga stekli in z nogami teptali, da so ga morali peljati v bolnišnico, koliko je bilo joka drugi dan zvečer, ko so prišli orožniki in one vklebili?! Kaj je bilo pa lansko leto meseca julija pri plesu klerikalnega društva, zavarovalnice goveje živine? Strah in groza, ko so dva mladeniča skoro razrezali, so jim zadali smrtne rane. Kako razburjenje je bilo v vasi, koliko žalosti in stroškov prizadetim družinam. Dokazi resnice dobijo se na pristojnem mestu. Take nasledke veselice smatra gospa Rezi za »Ojoj!!!« — Kaj ne gospodje Toni, Riko in Pepo?

Družba sv. Cirila in Metoda.

Goriška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda prosi vse podružnice sv. C. in M. na Goriškem, da NEMUDOMA skličejo sejo in odgovorijo na okrožnico gledé slavija v Ljubljani, da bo odbor vedel, kaj ukreniti.

Ali res ne gre pri Slovencih brez bobna? — Požrtvovalne dame, ki nam pripravljajo veliko veselico ob priliki glavne skupščine in 25 jubileja naše družbe sv. Cirila in Metoda dne 3. julija so v skrbeh, da brez bobneče reklame ne bo velike udeležbe. Mi pa, ki poznamo zlata srca prijateljic in prijateljev naše ljubljene reševalke smo brez bojazni. Toliko se bo že poskrbelo, da prodre v sleherno vas glas, da se zbira dne 3. julija v Ljubljani vse, kar resnično narodno čuti. Pripravljali odbor pa bo zopet storil vse, da bodo obiskovalci velike ljudske veselice očarani, da se bodo še v poznih letih z veseljem in ponosom spominjali, da so tudi prisostovali narodnemu slavju, kakoršnega najbrž niti Ljubljana še ni videla. Nemško časopisje je bobnalo tedne in tedne, da je ginalo par tisoč Nemcev k 30 letnici »Schulvereina«. Ravno v tem pa se hočemo Slovenci razlikovati. Na našo jubilejno slavnost prihitijo dne 3. julija nepregledne množice iz vseh slov. pokrajin, ne zaradi reklame, temveč iz ljubezni do svete narodne stvari, v proslavo zaslužni družbi-rešiteljici.

Domače vesti.

Dopolnilna državnozborna volitev v Gorici. — Narodno-napredna stranka se po sklepu izvrševalnega odbora ne udeležiti dopolnilne državnozbornske volitve v Gorici dne 26. t. m. Somišljeniki naj se torej omenjene volitve vzdržijo.

Veselica združenih podružnic družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici v nedeljo »pri Jelenju« prične ob 5. uri popoldne, to pa z ozirom na kolesarsko dirko. Pevec pevskega in glasbenega društva nastopijo zvečer krog 8. ure. — Pričakuje se najboljše udeležbe.

Za Ciril-Metodovo veselico, ki se bo vršila v nedeljo dne 12. t. m. pri »Zlatem Jelenju« v Gorici, so darovali: G. Franc Ostan iz Bovca bovški sir, gč. Pirjevec šatulo (mož in vilice), gospa Blažonova, soproga žel. uradnika, svilnato ruto. Srčna hvala! Nadaljna darila sprejemajo gg. odborniki in odbornice obeh podružnic.

Umrla je v Gorici gospodična učiteljica Amalija Murovec v cvetu let. Pogreb je bil danes popoldne. Naj počiva v miru! Preostali naše sožalje!

Občinske volitve v Gorici. — Drugi razred je volil včeraj. Izvoljeni so: dr. Henrik Thomann, sodnik, z 218 glasovi, odvetnik dr. V. Češčuti z 214 glasovi in veletržec Anton Orzan z 207 glasovi.

V Kanalu prirede goriški igralci pod vodstvom gos. Novinskega veseli večer v nedeljo 12. t. m. ob 8 $\frac{1}{2}$ zvečer v hotelu »pri zlatem levu«. Na vsporedju: burke, prizori, petje. Po predstavi prosta zabava. Kanalci, ne zamudite te prilike in prihitite vsi!

Toli zaželjenega vodovoda Gorica še vedno nima. Ko se je goriški mestni svet končno odločil za napeljavo vodovoda iz HUBLJA, so razglašali, da v 3 mesecih bo vodovod že napravljen. Tudi neka interpelacija je bila v mestnem svetu, kaj je z vodovodom. Rekel je župan, da je vse v najboljšem teku ter da dobimo kmalu vodo. Pa še ni nič. Sedaj pisarijo po »Corrieru«, da je krivo namestništvo, češ, da pri namestništvu ležijo rekuzi nekaterih interesentov gledé vode iz HUBLJA, in sicer že več mesecev, da je načrt izjeden itd. Nam se pa zdi, da je kriva le tista sloveča počasnost in nebriga za tako važne reči na goriškem magistratu.

Porotne razprave. — Včeraj se je imela vršiti razprava proti »Corrieru« na tožbo znanega socialnega demokrata Fr. Milost, uslužbenca pri okr. bolniški blagajni v Gorici. »Corriere« mu je očital razna nečastna dejanja. Branitelj »Corrieru« dr. Biasotto je predlagal nove priče, tudi hoče še poizvedovanj, na kar je sodni dvor preložil razpravo na prihodnje zasedanje.

Klerikalni visokošolec neki Virgilij Šček, ki je dobro plačan od klerikalne stranke, hodi okoli ter »predava«, to se pravi - h u j s k a. Povedali smo že, kako hujskalv proti učiteljstvu. V nedeljo pa je hujskal v Solkanu proti družbi sv. C. in M.; povselp se je do skrajne nesramnosti, da jo »liberalci« izkoriščajo strankarsko... Ta mož je bil včasih naprednjak, ki je pridno nabiral za družbo sv. Cirila in Metoda takrat, ko je bila po njegovem že

»v liberalnih rokah«. Ali časi se spremenjajo in ljudje v njih. Kakor vabi pastir kozle s soljo, tako vabijo klerikalci lačne blaga in slave s kronicami; za njimi gre ta in oni, šel je tudi Šček! Lepi ljudje, krasni značaj!

Nov avstrijski državljan. — Črkostavec, laški podanik Alfredo Callini si je pridobil pristojnost v občino Mošo ter je bil pretekli teden po običajni prisegi upisan med avstrijske državljane. Callini je predsednik tiskarskega društva in okrajne bolniške blagajne v Gorici, socialni demokrat in sovražnik Slovencev. — »Gazzettino« piše glede tega novega avstrijskega državljana: To je čudovito: neodrešeni se hočejo rešiti, odrešeni hočejo postati neodrešeni; mora se reči, da nikdo ni zadovoljen na tej zemlji. — Callini živi sedaj komodno v Gorici kot brezposeln tiskar, kot tak dobiva podporo, kot predsednik okr. bolniške blagajne plačo. No, lepo si zna pomagati ta tujec v Gorici! — V kakih drugih državah, v prvi vrsti v Italiji, bi takega moža, ki je imel ob Ferrerjevi smrti tak govor, da bi bili Avstrijca, ako bi bil tako govoril kakor Callini takoj zaprli in potem izgnali, ali Callini je postal sedaj avstrijski državljan. V Avstriji gre laškim podanikom mnogo boljše nego v Italiji. Zato pa tako silijo sem čez mejo.

»Gorizia irredenta che attende«. — V nedeljo je bilo živahno v laškem Vidmu. Med drugim je bil tudi obhod v proslavo »1000 junakov« iz bojev za zedinjeno Italijo. V obhodu so bile razne zastave, med njimi tudi jedna iz Gorice z napisom: »Gorizia irredenta che attende«. (Neodrešena Gorica, ki čaka.) — Taki-le irredentisti so posebni benjaminčki avstrijske vlade. — Saj vemo, kaj so že vse počeli v Italiji, pa vendar postajajo taki ljudje brez težave c. kr. možje v Primorju. — Še potuho jim daje vlada; umevno potem, da se širi irredentizem. — Za Slované v Primorju pa ima vlada na ljubo takim »zvestim« državljanom le z a t i r a n j e! Taki grehi se bodo še bridko maščevali!

Pošta na Dobrovem. — Poštni urad, ki se je nahajal sedaj v Biljani v Brdih, je premeščen na Dobrovo; obsegal bo tudi Medano s frakcijami.

V Soči je bil skočil blizu Stračič nek delavec iz tovarnen v Stračičah. To je videl vojak Virgil Stefani ter skočil za njim in ga potegnil iz vode; bil je pri tem sam v smrtni nevarnosti.

Občinsko kopaljšče v Vipavi. — Občina Vipava je zgradila na svojem obsežnem zemljišču pri vili Ana ob državni cesti tik pred trgovom, po katerem se vije potok »Gacka«, krasno občinsko kopaljšče z velikim kopalnim in plavalnim basinom ter moderno prirejenimi kabinami. Kopaljšče, ki ima 700 m² prostora, je krog in krog obzidano in tako urejeno, da bo v vsakem oziru zadoščalo vsestranskim željam posestnikov.

S kopaljščem je združena občinska restavracija, ki je nastanjena v vili Ana tik kopaljšča. Tu se bodo točila pristna vipavska vina, pivo in druge krepilne in hladilne pijače. Skrbelo se bo za dobro kuhinjo, za izborno in točno postrežbo in za primerno nizke cene. V vili Ana bodo na razpolago sobe za prenočevanje. Okolu restavracije je lep vrt za točenje in senčnat park, ki se razteza daleč gori za kopaljščem. Po parku je zadostno število klopi za odpočitek občinstvu.

To novo zgrajeno kopaljšče se slovesno izroči svojemu namenu dne 12. t. m. — Vipava nudi turistom in izletnikom še mnogo drugih znamenitosti. Občina je ugodila želji občinstva glede kopaljšča.

Ali res? — Govori se, da se zgradi v rihemberški občini 2 tovarni ter da se priseli iz Nemčije okoli 40 družin, seveda nemških, na svet, pred kratkim nakupljen. Ali je res to?

Z bicikljo je padel 19 letni Gvidon Budigoj v Dolenjah ter si zlomil levo nogo. Pripeljali so ga v goriško bolnišnico.

Javni ples se vrši v nedeljo, dne 12. t. m. v Prvačini v prostorih restavracije »Pri Petelinu« na postaji.

Priloga. — Danes smo priložili vsem naročnikom »Slovensko gospodinj« List izdaja kolinska tovarna za kavine primese v Ljubljani. To slovensko tvrdko priporočamo najtopleje vsem našim gg. naročnikom.

Sokolški vestnik.

Poziv! — Bratska društva, ki se udeleže zleta P. S. Ž. v St. Peter, opozorjamo, naj nemudoma naroče legitimacije za svoje člane. — Predsedstvo P. S. Ž.

Bratom članom iz Gorice! — Pozivljamo Vas, da si preskrbite še pravočasno legitimacije za zlet 19. t. m. Iste dobite za ceno 50 vin. pri načelniku br. L. Kranjcu. Na zdar! Odbor »Sokola« v Gorici.

Zveza narodnih društev.

Kmetstvo - izobraževalno društvo v Lokovcu je imelo dne 29. maja občni zbor. Izvoljen je bil dosedanji predsednik A. Vončina, podpredsednik Peter Podgornik, tajnik Miha Kumar, blagajnik Franc Humar, odborniki Josip Renko, Štefan Brevec in Anton Pavšič. Pregledovalca računov sta Anton Kuštrin in Peter Leban. Društvo je imelo 5. junija svojo veselico, ki je prav dobro uspela. Pevski zbor iz Čepovana je sodeloval, za kar mu bodi izrečena prisrčna hvala, posebno pa učitelju-pevovodji g. Berce-tu. Hvala tudi društvu iz Kala za udeležbo in poslance darove.

Iz Lok. — Imeli smo preteklo nedeljo 29. pr. m. kakor je bilo objavljeno v »Soki« in tudi s plakati, javen ples v Krombergu na prostoru gosp. Franceta Komela, kateri nas je prav dobro pogostil z dobrimi jedili in z izvrstnim »kronberžanom«. V kljub temu, da nam je Jupiter Pluvius cel popoldne s črnimi oblaki žugal in tudi gospod Vinko strogo prepovedoval se udeležiti plesa, se je zbralo kar cele trume ljudi iz sosednih občin in mesta raznih stanov, za kar se vsem udeležencem prav toplo zahvalujemo. Zahvaliti se moramo tudi društveni godbi, katera je pri prvem nastopu prav dobro igrala, kar je priznalo več glazbe večjih oseb. Zahvalujemo se gosp. kapelniku, kateri je v tem kratkem času tako dobro izuril našo godbo, katero lahko priporočamo društvom in mladeničem o priliki prireditve veselice in plesov, naj je najmejo, ker bode gotovo vršila prav svojo nalogo. — Odbor društva »Orlovca« v Lokah.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Okrajna posojilnica v Kanalu, regist. zadruga z neomejeno zavezo bode imela po § 33. društvenih pravil dne 26. junija t. l. ob 3. uri popoldne v občinski dvorani v Kanalu svoj redni letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Potrjenje računa za leto 1909, 2. Izvolitev načelstva, nadzorstva in pregledovalca računov. 3. Morebitni predlogi in nasveti. K obilni vdeležbi vabi načelstvo.

Svilodni trg v Gorici bo otvorjen dne 20. t. m. Odprt bo vsaki dan ob 5. uri zjutraj. Do 7. ure se bo smelo samo tehtati svilode. Kupčija prične na to ob 7. uri; in sicer na trgu sv. Antona.

Žita se je uvozilo v prvi polovici meseca maja v Avstrijo iz drugih držav 26.065 kvintalov pšenice, 4280 kvintalov rži, 12.836 kvintalov koruze. Na Hrvatsko in Ogrsko se je uvozilo 40.508 kvintalov pšenice, 107 kvintalov koruze.

Izvoz jajec in masla iz Rusije. — Rusija je izvozila lani v inozemstvo 2 milijardi in 800 milijonov jajec v vrednosti K 1.578.988.000.— Masla je izvozila 55.760.000 kg za K 123.444.000.—

Protiv izseljevanju. — Deželni gospodarski svet v Dalmaciji je razposlal na občine, društva itd. okrožnico s pozivom, da mu podajo potrebna izvestja v ta namen, da se v prizadetih krajih dvigne ali uvede kaka domača obrt, ki bi pripomogla zaprečevati izseljevanje.

Kanal iz Dunava do Egejskega morja. — V Belemgradu se je osnovalo društvo, ki zaprosi koncesijo za gradnjo kanala iz Dunava preko Morave do Vardara v Egejsko morje. Ruski poslanik v Belemgradu se živo zanima za stvar ter pregleda kraje, kjer bi se lahko zgradila eventualna luka na Dunavu.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici naznanja, da je za kolesarsko slavnost, katera se bo vršila prihodnje nedeljo, prevzel bufet za mrzla jedila itd. gosp.